

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Soltan Pavel xxxxx, născut la xxxxx, originar com. xxxxx, domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.11.2017 - 05.11.2018;

Instanța de apel: 26.11.2018 - 23.01.2019;

Instanța de recurs: 20.05.2019 - 06.08.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 05 noiembrie 2018, Soltan Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare.

Conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 ianuarie 2017, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 12 (doisprezece) ani 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Tcacenco Svetlana a fost admisă integral, fiind încasat în beneficiul acesteia din contul inculpatului suma de 2000 (două mii) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

2. Pentru pronunțarea sentinței prima instanță a constatat în fapt, că Soltan Pavel, în luna noiembrie 2016, deplasându-se în maxi-taxi nr. 116 de la str. Armenească, 50, mun. Chișinău până la str. Alecu Russo, 2, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, a

sustras din buzunarul scurtei lui Tcacenco Svetlana telefonul mobil model „iPhone 4S” de culoare neagră, în care se afla cartela SIM cu nr. xxxxx, la preț de 2000 lei, cauzând astfel ultimei o daună materială considerabilă în sumă totală de 2000 lei.

În cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată acuzatorul de stat a prezentat procesul-verbal de corectare a erorii materiale, fiind corectată data comiterii infracțiunii, f.d. 142.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, *pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, din buzunare.*

3. Avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece inculpatul nu a comis faptele incriminate.

În motivarea apelului a indicat că, sentința este bazată doar pe presupuneri și în lipsa unor dovezi incontestabile ce ar confirma vinovăția inculpatului Soltan Pavel în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal.

Menționează că, Soltan Pavel în cadrul urmăririi penale vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut, iar în cadrul cercetării judecătorești a pus cererea privind examinarea cauzei în lipsa sa.

A relevat apărarea că, din declarațiile părții vătămate Tcacenco Svetlana rezultă că, telefonul mobil sustras a fost vândut în seara de 12 noiembrie 2015, iar din rechizitoriul rezultă că, potrivit descifrărilor computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire obținute de la Compania SA „Moldcel” s-a stabilit că, anume la 15 noiembrie 2016 ora 08:47 a fost înregistrată în rețeaua Moldcel cartela SIM cu nr. xxxxx, care aparține cet. Soltan Pavel, deci peste un an de zile după sustragerea telefonului dat.

Apărarea a specificat, că careva probe certe și concludente, care ar confirma că, infracțiunea a fost comisă anume de către inculpatul Soltan Pavel, lipsesc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de apel a statuat, că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost constatată de către instanța de fond, nefiind identificate careva temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Soltan Pavel în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: *pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, din buzunare.*

Instanța de apel a stabilit, că vina inculpatului este dovedită prin declarațiile părții vătămate Tcacenco Svetlana (f.d. 145); prin plângerea părții vătămate Tcacenco Svetlana din 12 noiembrie 2016 (f.d. 28); lista descifrărilor computerizate ale apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire obținute de la compania SA „Orange”; SA „Moldcell”, SA „Moldtelecom” (f.d. 6-50);

procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.01.2017, prin care au fost examinate informațiile parvenite de la companiile „Moldtelecom” și „Orange” (f.d. 51); mijlocul material de probă: descifrările apelurilor de pe nr. SIM xxxxx din 10.11.2016 până la data executării încheierii judecătorești (f.d.31); procesul-verbal privind examinarea descifrărilor apelurilor telefonice în regim intrare-ieșire obținute de la SA „Orange”; SA „Moldcell”, SA „Moldtelecom” din 15.09.2017, prin care s-a constatat că la 15.11.2016 ora 08:47 a fost înregistrată în rețeaua „Moldcell” cartela SIM cu nr. xxxxx care aparține inculpatului Soltan Pavel (f.d. 66-67); lista descifrărilor apelurilor telefonice în regim intrare-ieșire obținute de la SA „Orange” SA „Moldcell”, SA „Moldtelecom” (f.d. 59-65); mijlocul material de probă - descifrările convorbirilor telefonice de pe telefonul mobil cu xxxxx (f.d. 68).

Instanța de apel a respins argumentul apărării precum că, Soltan Pavel urmează să fie achitat precum că, nu și-a recunoscut culpabilitatea, deoarece nerecunoașterea vinei de către inculpat, reprezintă o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a considerat că, versiunea inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspundere penală.

Instanța de apel a mai remarcat, că materialul probator indubitabil demonstrează legătura causală dintre acțiunile intenționate ale inculpatului Soltan Pavel și consecințele survenite, or, potrivit procesului-verbal privind examinarea descifrărilor apelurilor telefonice în regim intrare-ieșire obținute de la SA „Orange”; SA „Moldcell”, SA „Moldtelecom” din 15.09.2017, s-a constatat că la data de 15.11.2016 ora 08:47 a fost înregistrată în rețeaua „Moldcell” cartela SIM cu nr. xxxxx care aparține inculpatului Soltan Pavel, fapt care demonstrează vinovăția ultimului.

Totodată, s-a constatat că inculpatul Soltan Pavel în cadrul urmăririi penale, nu a recunoscut vina, refuzând să dea declarații, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond acesta a solicitat examinare în lipsa, la fel, în instanța de apel acesta a refuzat să dea declarații.

Instanța de apel a specificat, că declarațiile inculpatului Soltan Pavel din cadrul urmăririi penale privind nevinovăția sa în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate Svetlana Tcacenco și probele scrise cercetate în ședința de judecată.

Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a remarcat, că prima

instanță a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75-77 Cod penal.

5. Avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu încetarea procesului penal privind învinuirea lui Soltan Pavel de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (1) Cod penal, în baza art. 60 Cod penal și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, din motivul intervenirii termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Invocând temeiurile pentru declararea recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 11) Cod de procedură penală, apărarea menționează, că art. 192 alin. (1) Cod penal, prevede pentru săvârșirea infracțiunii de pungășie pedeapsa maximă până la 2 ani închisoare.

Astfel, raportând această stare de drept la prevederile art. art. 16, 60 Cod penal, apărarea susține că Soltan Pavel a comis o infracțiune ușoară, de la momentul săvârșirii căreia a expirat termenul de 2 ani, astfel inculpatul la moment nu poate fi tras la răspundere penală.

6. Judecând recursul declarat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că apărarea critică decizia instanței de apel din punctul de vedere al prezenței temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 11) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: *6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau*

instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; sau când 11) există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.

În esență, se atestă că argumentele recurentului se focusează pe dezacordul cu soluția instanței de apel privind menținerea sentinței de condamnare emisă de prima instanță, deoarece în opinia apărării instanța de apel urma să pronunțe o soluție de încetare a procesului penal intentat în privința lui Soltan Pavel în baza art. 192 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Raportând însă argumentele invocate în recurs la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă, că temeiurile nominalizate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Astfel, reieșind din materialele dosarului dedus judecătii, Colegiul penal reține că anterior pronunțării sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 05 noiembrie 2018, din prezenta cauză penală, inculpatul Soltan Pavel a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 ianuarie 2017, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis (f.d. 155-157).

Totodată, prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 ianuarie 2018, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, (prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 26 ianuarie 2017) lui Soltan Pavel i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu calcularea începutului termenului din momentul reținerii (f.d. 158).

Având la bază înscrisurile respective, Colegiul penal lărgit atestă că Soltan Pavel a săvârșit infracțiunea de pungășie în luna noiembrie a anului 2016, timp în care în privința acestuia pe rolul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) se judeca cauza penală privind învinuirea acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

De asemenea, potrivit sentinței Judecătoriei Chișinău din 26 ianuarie 2017, se atestă că inculpatul Soltan Pavel a fost anunțat în căutare prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 noiembrie 2016, ulterior fiind pornit dosarul de căutare nr. 2016010333 din 02 decembrie 2016 (f.d. 155, verso).

Potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea de pungășie incriminată inculpatului Soltan Pavel, face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Prevederile alineatului (5) al aceluiași articol statuează, că curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării.

La caz, instanța de recurs remarcă că nu pot fi admise cerințele recurentului cu privire la încetarea procesului penal intentat în privința lui Soltan Pavel, în baza

art. 192 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii prescripției pentru tragerea la răspundere penală, deoarece din momentul săvârșirii infracțiunii de pungășie, inculpatul s-a sustras de la judecarea unei alte cauze penale în privința sa, în acest interval de timp ultimul fiind anunțat în căutare, astfel, termenul de prescripție fiind suspendat.

Față de cele descrise mai sus Colegiul penal reține, că instanța de apel nu a comis erorile de drept invocate de apărare, iar argumentele recursului sunt neîntemeiate, motiv din care acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui **Soltan Pavel xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor